

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - FØRSTE THESSALONIKERBREV

405 Første Thessalonikerbrev 1

Fra jer har Herrens ord givet genlyd ... alle vegne

Evangeliets forkyndelse havde totalt forvandlet thessalonikernes liv. Den var ikke bare ord for dem, men ved Helligånden virkede den kraftigt i dem, så der skete noget. De vendte om fra deres afguder, overbeviste om evangeliets sandhed. Forandringen var så mærkbar, at den rygtedes i Makedonien og Akaja, ja endnu længere ud, og på denne måde blev evangeliet kendt alle vegne. Det vakte modstand og forfølgelse mod de nyomvendte kristne, men de lod sig ikke afskrække. Det samme sker i dag, f.eks. i Nepal og mange andre steder. Lad os støtte de kristne dér med vor forbøn og bevare vor tillid til evangeliets kraft til at frelse og forvandle.

HUSKEVERS: Romerbrevet 1:16.

406 Første Thessalonikerbrev 2:1-12

Gud har fundet os værdige til at få evangeliet betroet
Paulus var selv en anbefaling for det evangelium, han forkyndte. Han følte det som en ære fra Gud at få evangeliet betroet, og i sin optræden var han behersket af evangeliets ånd. Evangeliet drejede sig om Jesu Kristi kærlighed og offer; Paulus fulgte i Jesu spor og havde ingen selviske motiver, men arbejdede udelukkende til thessalonikernes bedste. Derfor var hans ord troværdige; han kunne tillade sig at opfordre dem til at leve som den Gud, der havde kaldt dem til sin herlighed, ville det, for det gjorde han selv. Hvis ikke vores liv stemmer med evangeliet, har vi ingen ret til at tale med andre om det, og vore ord kan ikke virke overbevisende.

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 3:13

407 Første Thessalonikerbrev 2:13-20

Det, det i sandhed er, Guds ord

Paulus' forkyndelse virkede i thessalonikerne, fordi de ikke tog imod det som menneskeord, men som det, det i sandhed var, Guds ord. Det kostede dem meget at tage imod det; det førte til modstand og forfølgelse fra deres landsmænd, som ikke troede på det. Paulus blev jaget ud af byen (Ap.G.17), så de måtte stå på egne ben fra begyndelsen; og han blev forhindret i at komme tilbage. Modstanderne afviste forkyndelsen i vantrø. Hvorfor nogle tror og andre ikke, er nok et spørgsmål, vi ikke kan besvare. Men lad os for vor egen del bede om at kunne skønne, når forkyndelsen er fra Gud, så vi tilegner os den i tro, for kun da får vi gavn af den.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 4:2

408 Første Thessalonikerbrev 3

Han styrker jeres hjerter til at være uangribelige

Paulus regnede ikke med, at thessalonikerne automatisk ville blive bevaret i de hårde trængsler, men sendte dem Timotheus, dels for at finde ud af, om de havde stået prøven, dels for at hjælpe dem til fortsat at stå fast. Paulus havde fortalt dem, at de ville være udsat for trængsler, for det var den kristnes lod, de kunne forvente at få andel i, så det ikke skulle være en overraskelse. Det var en opmuntring og styrke for ham at høre Timotheus' gode rapport. Vi er ikke som kristne immune over for de påvirkninger, vi er udsat for, men er altid afhængige af Herrens hjælp. Holder vi os til ham, vil han styrke os gennem alt og bruge det til vores bedste.

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 1:22-23

409 Første Thessalonikerbrev 4:1-8

Dette er Guds vilje, at I skal helliges

Paulus forventede at se praktiske resultater af thessalonikernes omvendelse. Han havde lært dem, hvordan de skulle leve for at behage Gud, og de var allerede begyndt derpå. Men han opflammer dem til endnu større fremskridt. Det var altafgørende for deres kristenliv, at de afholdt sig fra utugt og des lige og blev hellige. De måtte være anderledes end verden omkring dem. Det er stærke ord, Paulus bruger i vers 8: hvis nogen forkaster hans formaning, er det ikke ham, men Guds Helligånd, de forkaster! Er vi helt opsat på at gøre yderligere fremskridt i hellighed? Det gør vi ved at se *opad*, ikke indad.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 1:15

410 Første Thessalonikerbrev 4:9-18

Trøst derfor hinanden med disse ord

Igen kommer Paulus' formaning om at gøre det "endnu mere", denne gang i forbindelse med bl.a. broderkærligheden. De elsker brødrene, men det var muligt at vokse i kærligheden. Vi kan ikke blive selvtilfredse, hvis vi har denne trang i os til at gøre fremskridt og blive endnu bedre! Vi bliver aldrig udlært i kristenlivet, for det gælder at *leve*, ikke bare at *vide*. Det er det modsatte af en farisæisk ånd. Måske har der hersket tvivl blandt thessalonikerne, om de hensovede i Kristus var ringere stillet end dem, der lever indtil hans genkomst. Paulus svarer afgjort nej. Det er en virkelig trøst for de efterladte. Når vi rykkes bort i skyerne for at møde Herren, genforenes vi med vore kære, og så skal vi "altid være sammen med Herren".

HUSKEVERS: 2. Korinterbrev 4:14

411 Første Thessalonikerbrev 5:1-11

Trøst derfor hinanden og opbyg hinanden

Kristi genkomst vil for dem, der er i mørke, være en katastrofe, de ikke kan undslippe (3). Men vi er "lysets børn og dagens børn"; lad os da opføre os som sådanne, så vi ikke sover (i åndelig forstand), men våger og venter forventningsfuldt på ham. Så bliver det ikke en ubehagelig overraskelse, når han pludselig er der. Lad troen og kærligheden gå hånd i hånd i vor hverdag som en beskyttelse mod egoisme og tvivl. Lad "håbet om frelse" værne vort sind mod fordømmende tanker (8). Guds vrede har ramt Jesus Kristus i vort sted, og hans komme vil betyde frelse for os, så sandt som han døde for os (9-10). På denne basis kan vi trøste hinanden, så vi kan være beredt til at møde ham.

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 24:42

412 Første Thessalonikerbrev 5:12-28

Trofast er han, som kalder jer

Dette afsnit er fuld af formaninger: "stræb altid efter at gøre det gode, vær altid glade, bed uophørligt, sig tak ... osv." De er en hjælp for os, for de giver konkrete eksempler på, hvordan vort liv skal være. Vi må ikke reagere i vantro og sige, men det kan vi ikke! Vantrø er en undskyldning for ulydighed. Guds ord virker troslydighed, om vi vil tage det til os. Det understreges af de følgende vers (23-24); det udtrykkes først som et ønske om, at Gud vil bevare deres ånd og sjæl og legeme lydefri, og så kommer det trosstyrkende: "Trofast er han ... han vil også gøre det". Paulus understregede, at *alle* måtte høre brevet, for det var vigtigt.

HUSKEVERS: Judasbrevet 24-25